

то си, щото усѣщашь, е истинна, потвърдена отъ Бога на небе-то, а не е мечтаніе на вашето въображеніе?»

II. Поръчителство-то ми е *първо, върността* на слово-то Божіе, което ми увѣрява че Исусъ Христосъ дойде въ свѣтъ-тъ за да спасе грѣшны-тъ като мене. «Това слово е *върно* и достойно за всяко приеманіе, че Христосъ дойде на свѣтъ-тъ за да спасе грѣшници-тъ, отъ които азъ съмъ първъ». (1 Тим. 1; 15). «Не съмъ дошелъ да повикамъ праведны-тъ, но *грѣшны-тъ* на покаяніе» (Мат. 9; 13). «Който дойде при мене не щѣ да го испядѣ вънъ» (Іоан. 6; 37; 1 Іоан. 4; 14; Іоан. 1; 29; 4; 42). *Второ-то* ми поръчителство е че Духъ Божій *свидѣтельствува* въ мене че съмъ чадо Божіе: «Който вѣрува въ Сынъ-тъ Божій, има свидѣтелство-то въ себе си» (1 Іоан. 5; 10). «Духъ-тъ самъ свидѣтельствува на нашій-тъ духъ че сме чада Божіи» (Рим. 8, 16). Прияли сте духъ-тъ на посыновленіе-то, съ когото выкамы: Авва, Отче,, (Рим. 8; 15). Милый ми чичо, трѣбува да не гледашь на себе си за спасеніе. Добры-тъ ви дѣла, като съ всякога недостаточны, не могатъ да тя увѣрятъ. Имашь нуждѣ отъ всесиленъ, съвършенъ и святъ *спаситель*. Имашь нуждѣ отъ Исуса Христа Сынъ-тъ Божій,— Богъ въплътенъ. Додѣ нѣмашь такъвъ спаситель; не ще да прѣстанешь да ся боишь. Додѣ нѣмашь такъвъ ходатай прѣдъ Бога, не ще да имашь увѣренность за спасеніе-то си.»

Слѣдъ това много пати ся разговорихъ. Отъ